

Laur dla Marii Kieres-Kramek

Data dodania: 2013-07-19 00:00:00

Link: <https://leczna.pl/aktualnosci/laur-dla-marii-kieres-kramek>

Laureatką tegorocznej Nagrody Burmistrza Łęcznej za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony dóbr kultury „Łęczyński Odyniec Kultury” jest Maria Kieres-Kramek - została uhonorowana za znaczące dokonania w upowszechnianiu kultury i osiągnięcia w dziedzinie literatury.

Nagrodę wręczono w maju, podczas uroczystej gali w Centrum Kultury. Laureatkę wybrano na posiedzeniu Kapituły nagrody, którą tworzą: przedstawiciel Komisji Kultury, Sportu, Turystyki i Spraw Młodzieży Rady Miejskiej, dyrektorzy Centrum Kultury i Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej oraz laureaci nagrody z lat ubiegłych.

Pani Maria od wielu lat tworzy poezję i prozę. Opublikowała cztery tomiki poezji: „Wszystkojedność” (2002 r.), „Czas podzielony” (2004 r.), „Niewenecja” (2005 r.), „Ich portret moja twarz” (2007 r.). W 2008 r. napisała książkę „Legends Ziemi Łęczyńskiej” zawierającą podania i legendy z terenu powiatu łęczyńskiego. Jest autorką tekstu hymnu Szkoły Podstawowej nr 4 im. Papieża Jana Pawła II z Oddziałami Integracyjnymi w Łęcznej; autorką tekstów piosenek do muzycznego wydawnictwa „Rytmiczna przygoda” (2010 r.). Współpracuje literacko z teatrem „Gravite”, jest współautorką scenariuszy i tekstów publikacji towarzyszących spektaklom teatralnym. Aktywnie bierze udział, jako członek jury w przeglądach i konkursach literacko-poetyckich organizowanych na terenie naszego powiatu. Prowadzi warsztaty literackie dla młodzieży i dorosłych z terenu gminy Łęczna. Od 2008 r. jest zaangażowana w projekt „Łęczyńskie wspomnienia”, którego celem jest zbieranie i spisywanie wspomnień łęczyńskich seniorów.

Wzruszona Maria Kieres-Kramek po odebraniu nagrody odczytała napisaną przez siebie Odeę do Odyńca, którą z przyjemnością publikujemy:

ODA DO ODYŃCA

*Odyńcze, dziku dumny, magiczna istoto!
Cenniejszyś i piękniejszy niż diament czy złoto!
Upragnione trofeum złożone w me dłonie
choć metalowo chłodnyś - mój świat szczęściem płonie.
Niby martwy, ożywasz całe otoczenie
Milczysz, lecz przywołujesz słów ważkich strumienie...
Serce wielokrotnie bije w tobie, Dzicze!
Z miłością patrzę w twoje mocarne oblicze,
dziękując gorąco wszystkim, którzy mi cię dali
I tym, którzy dzisiaj są ze mną w tej sali.
Radością jesteś, która nigdy w zwyczajność nie spadnie,
której nikt nie odbierze, nie skreśli, nie skradnie.
Bardzo cieszę się tobą, nagrodo wyśniona!
Ogromna waga twoja! Udźwigną ramiona?
Mam nadzieję, żeś prawdą, że nie wrócisz w knieje,
że się ze snu nie zbudzę, zanim kur zapieje.
Wierzę, że nie zawiodę łęczyńskiej kultury,
której jesteś symbolem, znakiem, herbem który.
Dzięki, Łęczno, za szczyt!
To moja laurka
Wzruszona i z szacunkiem Maria, Twoja córka*